

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
10 päivänä elokuuta 2001 *

Asiassa T-184/01 R,

IMS Health Inc., kotipaikka Fairfield, Connecticut (Amerinkan Yhdysvallat),
edustajinaan solicitor N. Levy, solicitor J. Temple-Lang ja barrister
R. O'Donoghue,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään É. Gippini Fournier, F. Siredney-
Garnier ja A. Whelan, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolena,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen
105 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan perusteella EY 82 artiklan mukaisessa

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

menettelyssä 3.7.2001 tehtyä komission päätöstä (asia KILP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: välitoimet) koskevan välitoimihakemuksen puitteissa lyk-
käämään kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa väliaikaisesti,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUO- MIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 IMS Health Incorporated (jäljempänä kantaja) on markkinatutkimusta tekevä yhtiö, joka tarjoaa laajalti erilaisia markkinatutkimus-, markkinointi- ja myyn-
tipalveluja lääketeollisuudelle. Erityisesti se tarjoaa saksalaisen tytäryhtiönsä
kautta alueellista tukkukauppaa koskevia tiedotuspalveluja asiasta kiin-
nostuneille lääkeyrityksille apteekkien lääkevalmisteiden Saksan myynnin osalta.
Nämä palvelut perustuvat ”aluejakojärjestelmään” (brick structure). Aluejako-
järjestelmässä maa on jaettu keinotekoisesti määriteltyihin maantieteellisiin
alueisiin, joita käytetään raportoituessa ja arvioituessa yksittäisten lääke-
valmisteiden myyntiä.
- 2 Vuodesta 1969 lähtien kantaja on investoinut huomattavia varoja kehittääkseen
Saksan aluejakojärjestelmään perustuvia tiedotuspalveluja. Nämä ponnistelut
johtivat 1 860-aluejakoformaatin (jäljempänä 1 860-aluejakojärjestelmä) kehit-
tämiseen, joka järjestelmä käynnistettiin tammikuussa 2000. Tämä 1 860-alue-

jakojärjestelmä muodostaa nyt keskeisen osan kantajan Saksan alueellista tukkukauppaa koskevaa tiedotuspalvelua.

3 Kantaja epäili, että kaksi sen Saksan markkinoilla kilpailevaa yritystä, Pharma Intranet Information AG (jäljempänä PI) ja AzyX Deutschland GmbH (jäljempänä AzyX), jotka IMS Healthin entiset johtotason henkilöt olivat perustaneet ja jotka olivat alun perin tulleet Saksan markkinoille myyden vaihtoehtoisin aluejakojärjestelmiin perustuvia palveluita, myi todellisuudessa alkuvuonna 2000 1 860-aluejakojärjestelmästä tehtyihin kopioihin perustuvia palveluita, kantaja nosti 26.5.2000 tekijänoikeuden loukkaamista koskevan kanteen Landgericht Frankfurt am Mainissa (alueellinen tuomioistuin). Landgericht Frankfurt vahvisti 16.11.2000 antamassaan tuomiossa aikaisemmin 12.10.2000 antamassaan tuomiossa esittämänsä kannan, jonka mukaan kantajalla oli tekijänoikeus 1 860-aluejakojärjestelmään Saksan tekijänoikeuslainsäädännön nojalla. Samassa tuomiossa se vahvisti myös 27.10.2000 antamansa määräyksen, jossa PI:tä kiellettiin käyttämästä kantajan 1 860-aluejakojärjestelmästä johdettuja järjestelmiä.

4 National Data Corporation (jäljempänä NDC), joka myös on yhdysvaltalainen yhtiö ja joka oli ostanut PI:n elokuussa 2000, pyysi kantajalta käyttölupaa 1 860-aluejakojärjestelmän käyttämiseen 10 000 Saksan markan (DEM) (5 112,92 euron) vuotuista käyttölupamaksua vastaan. Kantaja hylkäsi 28.11.2000 päivätyllä kirjeellä tämän pyynnön tekijänoikeutta koskevan asian ollessa vielä vireillä kansallisissa tuomioistuimissa, koska PI oli tehnyt valituksen Landgericht Frankfurtin 16.11.2000 antamasta tuomiosta. Myöhemmässä, 18.12.2000 päivätyssä kirjeessä kantaja kieltäytyi ryhtymästä neuvotteluihin katsoen, ettei NDC:n ollut tarpeen käyttää 1 860-aluejakojärjestelmää voidakseen kilpailla kantajan kanssa Saksan markkinoilla.

5 NDC teki 18.12.2000 komissiolle valituksen väittäen, että kantajan kieltäytyminen myöntämästä sille 1 860-aluejakojärjestelmän käyttölupaa merkitsi EY 82 artiklan rikkomista.

- 6 Komissio lähetti 8.3.2001 kantajalle väitetiedoksiannon, jonka kantaja sai 9.3.2001. Tarkasteltuaan erityisesti asiassa C-7/97, Bronner, 26.11.1998 annettua tuomiota (Kok. 1998, s. I-7791) komissio katsoi, että 1 860-aluejakojärjestelmän käyttö oli olennainen väline NDC:n kaltaisille kantajan kilpailijoille (väitetiedoksiannon 84 kohta). Siten kantajan kieltäytyminen myöntämästä sen käyttöä merkitsi ensi näkemältä kantajalla kyseisillä Saksan markkinoilla 1 860-aluejakojärjestelmän johdosta olleen määräävän aseman väärinkäyttöä. Komissio varoitti kantajaa, että se aikoi tehdä välitoimia koskevan päätöksen (väitetiedoksiannon 100—103 kohta).

- 7 Kantaja esitti väitetiedoksiantoja koskevat kirjalliset huomautuksensa 2.4.2001. Kuuleminen pidettiin tämän jälkeen 6.4.2001. Komissio esitti kantajalle 4.5.2001 lisätietoja koskevan pyynnön, johon kantaja vastasi 14.5.2001. Kantaja esitti myös 14.6.2001 huomautuksensa lisänäytöstä, jota komissio oli saanut vastauksena usealle lääkevalmisteyhtiölle esittämiinsä pyyntöihin ja josta komissio oli toimittanut kopiot kantajalle kahdessa 22.5. ja 6.6.2001 päivätyssä tiedoksiannossaan.

- 8 Oberlandesgericht Frankfurt am Main (ylempi alueellinen tuomioistuin) hylkäsi 19.6.2001 PI:n 27.10. ja 16.11.2000 annetuista tuomioista tekemän valituksen.

- 9 Komissio teki 3.7.2001 EY 82 artiklan mukaiseen menettelyyn liittyvän päätöksen (asia KILP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: välitoimet; jäljempänä riidanalainen päätös). Kyseinen päätös perustuu ensimmäiseen perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 81 ja EY 82 artikla) soveltamisesta 6.2.1962 annettuun neuvoston asetukseen N:o 17, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL 1962, 13, s. 204), sekä erityisesti asetuksen 3 ja 16 artiklan mukaiseen komission toimivaltaan, sellaisena kuin

yhteisöjen tuomioistuimet ovat sitä tulkinneet (ks. erityisesti asia 792/79 R, Camera Care v. komissio, määräys 17.1.1980, Kok. 1980, s. 119; yhdistetyt asiat 228/82 ja 229/82, Ford v. komissio, tuomio 28.2.1984, Kok. 1984, s. 1129 sekä asia T-44/90, La Cinq v. komissio, tuomio 24.1.1992 (Kok. 1992, s. II-1).

10 Komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessään (41 kohta), että edellä mainitun Camera Care — oikeuskäytännön mukaan kolmen edellytyksen on täytyttävä, ennen kuin komissio voi toteuttaa suojatoimenpiteitä kilpailuasian tutkinnan aikana:

— kilpailusääntöjen rikkomisen voidaan olettaa ensi kädeltä kohtuullisella varmuudella;

— on todennäköistä, että kantajille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa ilman suojatoimenpiteiden määräämistä;

— suojatoimenpiteiden määrääminen on kiireellistä.”

11 Komissio arvioi riidanalaisessa päätöksessään, että nämä edellytykset täyttyvät esillä olevassa asiassa. Kantajan ”kieltäytyminen olla myöntämättä 1 860-aluejakojärjestelmän käyttöä johtaa todennäköisesti kaiken kilpailun eliminoitumiseen asianomaisilta markkinoilta, koska ilman tätä järjestelmää kilpailu asianomaisilla markkinoilla on mahdotonta” (181 kohta). Tämä ratkaisu perustuu sen johtopäätökseen siitä, että kyseinen järjestelmä on ”tosiasiallinen alakohtainen standardi” (180 kohta). Komissio katsoo myös sille esitetyn näytön

perusteella, että ”on olemassa hyviä syitä olettaa, että ellei NDC:lle myönnetä käyttö lupaa 1 860-aluejakojärjestelmään, sen Saksan toiminta päättyy, mikä aiheuttaa yleiselle edulle sietämätöntä vahinkoa” (190 kohta). Jälkimmäinen arviointi perustuu pääasiallisesti komission huoleen ”kantajan toisen tämänhetkisen kilpailijan, AzyX:n, toiminnan jatkumisesta markkinoilla” (195 kohta).

- 12 Riidanalaisen päätöksen päätösosassa säädetään seuraavaa:

”1 artikla

IMS Healthin (IMS) on täten myönnettävä viipymättä kaikille yrityksille, jotka toimivat tällä hetkellä Saksan alueellisen myynnin tietopalveluita koskevilla markkinoilla, käyttö lupaa 1 860-aluejakojärjestelmään hakemuksesta ja ilman syrjintää, jotta tällaiset yritykset voivat käyttää ja myydä kyseisen järjestelmän mukaisesti muokattua alueellista myyntitietoa.

2 artikla

1 860-aluejakojärjestelmään liittyvistä käyttö lupasopimuksista maksettavat käyttö lupamaksut määritellään IMS:n ja käyttö lupaa hakeneen osapuolen (asianosaiset) välisellä sopimuksella.

Jos sopimusta ei ole tehty kahdessa viikossa käyttölupahakemuksen tekemisestä, yksi tai useampi puolueeton asiantuntija määrittelee asianmukaiset käyttölupamaksut. Asianosaiset valitsevat asiantuntijan(t) sopimuksellaan viikon sisällä siitä, kun asianosaiset eivät ole päässeet käyttölupamaksua koskevaan sopimukseen. Mikäli asiantuntijoiden henkilöllisyydestä ei ole päästy yksimielisyyteen tässä ajassa, komissio nimittää yhden tai useampia asiantuntijoita asianosaisten esittämältä listalta, tai tarvittaessa valitsee yhden tai useamman asianmukaisesti pätevän henkilön.

Asianomaiset toimittavat asiantuntijalle kaikki asiantuntijan tehtävänsä toteuttamisen kannalta tarpeellisiksi tai hyödyllisiksi arvioimansa asiakirjat. Asiantuntijan on noudatettava ammattisalaisuutta, eikä se toimita mitään tietoja tai asiakirjoja kolmansille osapuolille komissiota lukuun ottamatta.

Asiantuntija tekee ratkaisun selkeiden ja objektiivisten perusteiden nojalla kahden viikon kuluessa siitä, kun se on valittu tämän tehtävän suorittamiseen. Asiantuntija toimittaa ratkaisun viipymättä komission hyväksyttäväksi. Komission päätös on lopullinen ja tulee välittömästi voimaan.

3 artikla

Sakkoa maksetaan 1 000 euroa päivältä jokaisen sellaisen ajanjakson osalta, jona IMS ei noudata tämän päätöksen säännöksiä.

4 artikla

Tämän päätöksen säännöksiä sovelletaan siihen asti kun menettelyn päättävä päätös annetaan tiedoksi.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu IMS Healthille, Harewood Avenue, Lontoo NW1, Yhdistynyt kuningaskunta.”

- 13 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.8.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä nostanut EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen vaatien riidanalaisen päätöksen kumoamista tai vaihtoehtoisesti sen kumoamista ”siltä osin kuin siinä vaaditaan IMS Healthiä myöntämään käyttöilupia 1 860-aluejakojärjestelmään Saksan alueellisen myynnin tietopalveluita koskevilla markkinoilla toimiville yrityksille ja määritellään edellytykset, joita noudattaen käyttölupehdoista on neuvoteltava ja komissio hyväksyy ne”.
- 14 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä toimittamallaan erillisellä hakemuksella tehnyt EY 242 ja EY 243 artiklan mukaisesti esillä olevan välitoimihakemuksen riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon osalta. Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määrää seuraavista välitoimista:

”— lykkää viran puolesta riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa, kunnes se on tutkinut ja ratkaissut esillä olevan hakemuksen

— lykkää riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lisäksi siihen asti kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut pääasian

— määrää muista asianmukaisina pitämistään välitoimista”.

15 Mitä tulee ensimmäiseen välitoimista päättävältä tuomarilta vaadittuun välitoimeen, kantaja esittää, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen on erittäin kiireellistä, kunnes välitoimihakemus on ratkaistu. Se katsoo, että riidanalaisen päätöksen 2 artiklan mukaan komission päätös, joka on ”lopullinen ja tulee välittömästi voimaan”, voidaan tehdä jopa ennen elokuun 2001 loppua. Esillä olevan hakemuksen 6 kohdasta käy selvästi ilmi, että tämä erityinen välitoimea koskeva vaatimus perustuu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen (jäljempänä työjärjestys) 105 artiklan 2 kohtaan.

16 Vaatimustaan tukeakseen kantaja väittää lähinnä, että riidanalainen päätös on ristiriidassa yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön ja komission aikaisempien päätösten kanssa, koska siinä katsotaan, että kantajan kaltaisen määräävässä asemassa olevan yrityksen on ensi näkemältä laitonta kieltäytyä jakamasta kilpailijoidensa kanssa 1 860-aluejakojärjestelmää koskevan teollisoikeutensa kaltaista kilpailuetua niillä samoilla markkinoilla, joita tämä teollisoikeus koskee. Komission ratkaisu poistaa kantajalta sen kansallisen oikeuden mukaisen tekijänoikeuden sisällön, sellaisena kuin se on yhteisön oikeudessa tunnustettu, ja se on selkeästi EY 295 artiklan vastainen. Päätös aiheuttaa kantajalle siten välitöntä, vakavaa, kestäväää ja todennäköisesti korjaamatonta vahinkoa, erityisesti koska kantajan aluejakojärjestelmään perustuvat ja tekijänoikeuksin suojatut tiedotuspalvelut muuttuvat yleisiksi ”kaupallisiksi” palveluiksi, jotka eivät eroa mitenkään sen kilpailijoiden tarjoamista palveluista.

- 17 Mitä tulee komission arvioon siitä, että kantajan määrävän aseman väärinkäyttö voidaan ensi näkemältä perustella viittaamalla toteamukseen siitä, että 1 860-aluejakorakenne on todellisuudessa alakohtainen standardi ja siten olennainen väline valituksen tehneen NDC:n kaltaisille kilpailijoille, kantaja katsoo, että kysymyksessä on uusi oikeudellinen väite, johon komissio ei ole vedonnut väitetiedoksiannossaan ja jonka osalta kantajalle ei annettu asianmukaista mahdollisuutta tulla kuulluksi ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä.
- 18 Etujen tasapainottamisen osalta kantaja katsoo, että ne painottuvat päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseen, koska komission riidanalaisessa päätöksessä määräämät välitoimet eivät ole luonteeltaan ”suojaavia” (conservatoire). Sen sijaan että niillä säilytettäisiin nykyinen tilanne ja taattaisiin siten pääasiassa tehtävän lopullisen ratkaisun tehokkuus, välitoimet muuttavat tätä tilannetta pakottaen kantajan neuvottelemaan käyttöluoahdoista NDC:n ja AzyX:n kanssa, koska näillä yrityksillä ei aikaisemmin ollut käyttöluoah ja ne todellisuudessa loukkasivat sen 1 860-aluejakojärjestelmään liittyvää tekijänoikeutta, minkä saksalaiset tuomioistuimet olivat todenneet. Lisäksi kuten riidanalaisessa päätöksessä on todettu, kyseiset yritykset toimivat jo Saksan markkinoilla ja ne ovat kehittäneet omat aluejakojärjestelmänsä, eikä siten ole mitään väliaikaista tarvetta myöntää niille käyttöluoah 1 860-aluejakojärjestelmään, jotta niille annettaisiin mahdollisuus tarjota kiinnostuneille lääkevalmisteyhtiöille samoja palveluja kuin joita kantaja tällä hetkellä tarjoaa.
- 19 Työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti voi hyväksyä hakemuksen jo ennen kuin vastapuoli on esittänyt huomautuksensa. Tätä päätöstä voidaan myöhemmin muuttaa tai se voidaan peruuttaa joko välitoimia hakevan osapuolen vaatimuksesta tai yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen omasta aloitteesta.

20 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohta mahdollistaa sen, että välitoimista päättävä tuomioistuin määrää suojaavista välitoimista, joko sen vuoksi, että tuomioistuimelle on tarpeen antaa riittävästi aikaa sen ratkaistavana olevaan hakemukseen liittyvän monimutkaisen tosiasiatilanteen ja/tai oikeudellisen tilanteen arvioimiseksi, tai kun on hyvän oikeushallinnon vuoksi tarpeen, että tämänhetkinen tilanne pysytetään hakemuksen ratkaisemiseen asti (asia 221/86 R, *Groupe des droites européennes ja Front national v. parlamentti*, määräys 18.9.1986, Kok. 1986, s. 2579, 9 kohta; asia 194/88 R, *komissio v. Italia*, määräys 20.7.1988, Kok. 1988, s. 4547, 3 kohta; asia C-195/90 R, *komissio v. Saksa*, määräys 28.6.1990, Kok. 1990, s. 2715, Kok. Ep. XII, s. I-117, 20 kohta ja asia T-12/93, *CCE Vittel ja CE Pierval v. komissio*, määräys 2.4.1993, Kok. 1993, s. II-449, 33 kohta). Kyseisessä määräyksessä annettua toimivaltaa ei välttämättä ole tulkittava eri tavalla, kun päätös, jonka osalta suojaavia välitoimia on haettu, on sellainen, jonka osalta komissio on toteuttanut välitoimia ennen kuin asetuksen N:o 17 mukaisessa, yhteisön kilpailuoikeuden väitettyä rikkomista koskevassa tutkinnassa on tehty ratkaisu (asia 229/82 R, *Ford v. komissio*, määräys 6.9.1982, Kok. 1982, s. 2849, 7 ja 8 kohta).

21 Ensiksi on asianmukaista muistuttaa, että EY 295 artiklan mukaan ”tällä sopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin”. EY 295 artiklasta johtuu, että välitoimista päättävän tuomioistuimen on tutkittava huolellisesti asetuksen N:o 17 3 artiklan mukaisen vireillä olevan tutkinnan kuluessa tehtyä komission sellaista välitoimia koskevaa päätöstä, jossa asetetaan kansallisessa oikeudessa tunnustetun ja suojellun teollisoikeuden haltijalle velvollisuus myöntää käyttöluvia kyseiseen teollisoikeuteen.

22 Komissio näyttää perustaneen riidanalaisen päätöksensä erityisesti tulkintaansa niistä periaatteista, jotka yhteisöjen tuomioistuin on määrittänyt yhdistetyissä

asioissa C-241/91 P ja C-242/91 P, RTE ja ITP vastaan komissio, 6.4.1995 antamassaan tuomiossa (Kok. 1995, s. I-743; jäljempänä Magill-tuomio). Hylättyään kyseisessä asiassa väitteen siitä, että kansallisen tekijänoikeuden käyttöön ”ei voida soveltaa millään tavalla perustamissopimuksen 86 artiklaa” (josta on muutettuna tullut EY 82 artikla), yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että ”kieltäytyminen käyttöluvan myöntämisestä, vaikka kysymys olisikin määräävässä asemassa olevasta yrityksestä, ei voi sinällään merkitä määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä” (48 ja 49 kohta). Tuomioistuin katsoi tämän jälkeen, että ”oikeuksienhaltija voi kuitenkin käyttää yksinoikeuttaan hyväksi sellaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa, että haltijan käyttäytymistä on pidettävä väärinkäyttönä (50 kohta)”.

- 23 Sen kysymyksen osalta, oliko kyseisessä asiassa tällaisia ”poikkeuksellisia olosuhteita”, yhteisöjen tuomioistuin nojautui ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevaan ratkaisuun, joka liittyi kattavien viikoittaisten televisio-ohjelmalehtien erillisten markkinoiden olemassaoloon erillisinä erityisesti kantajien jo myymiä tiettyjä viikoittaisia ohjelmalehtiä koskevista markkinoista (52 kohta), ja totesi seuraavaa (53—57 kohta):

”Kantajat — jotka ovat olleet tosiasiallisesti ainoat lähteet ohjelmien suunnittelussa laadittujen sellaisten perustietojen saamiseksi, jotka ovat olleet välttämättömiä viikoittaisen ohjelmalehden julkaisemiseksi — eivät ole antaneet television katsojille muuta mahdollisuutta saada tietoja tulevan viikon ohjelmista kuin ostaa jokaista televisiokanavaa käsittelevät erilliset ohjelmalehdet ja saada näistä tarpeelliset tiedot ohjelmien vertailemiseksi.

Kun kantajat ovat kieltäytyneet antamasta perustietoja vetoamalla kansallisiin tekijänoikeussäännöksiin, ne ovat estäneet uuden tuotteen eli kattavan viikoittaisen televisio-ohjelmalehden syntymisen, eivätkä kantajat ole tarjonneet itse tällaista ohjelmalehteä, ja tällaiselle tuotteelle on ollut mahdollista kulutus-kysyntää, ja siksi kieltäytymistä on pidettävä perustamissopimuksen 86 artiklan toisen kohdan b alakohdan mukaisena väärinkäyttönä.

Toiseksi, tämä kieltäytyminen ei ole ollut perusteltua televisiolähetystoiminnan harjoittamiseksi tai televisiolehtien kustantamiseksi — — .

Kolmanneksi kantajat ovat, kuten myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, varanneet itselleen johdannaiset markkinat, eli tässä tapauksessa viikoittaisten ohjelmalehtien markkinat, ja näin estäneet kaiken kilpailun näillä markkinoilla — — koska kantajat eivät ole luovuttaneet perustietoja, jotka ovat välttämättömiä tällaisen ohjelmalehden julkaisemiseksi.

Ottaen huomioon kaikki nämä tosiseikat, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä määritellessään kantajien käyttäytymisen perustamissopimuksen 86 artiklan mukaiseksi määräävän markkina-aseman väärinkäyttöksi.”

24 Yhteisöjen tuomioistuimen Magill-tuomiossa tekemästä päättelystä käy selvästi ilmi, että kyseisen asian ja riidanalaisesta päätöksestä ilmi käyvien esillä olevan asian olosuhteiden välillä on teoriassa merkittäviä eroja. Kuitenkin komission riidanalaisessa päätöksessä omaksuma lähestymistapa näyttää ensi näkemältä riippuvan suurelta osin ”poikkeuksellisten olosuhteiden” käsitteen ulottuvuudesta, johon käsitteeseen yhteisöjen tuomioistuin viittasi Magill-tuomiossa. Myös riidanalaisen päätöksen ja esillä olevan hakemuksen väliaikaisesta arvioinnista käy ilmi, että kantaja on ensi näkemältä perustellusti väittänyt, että komissio on tulkinnut väärin Magill-tuomiosta ilmi käyvien periaatteiden ulottuvuutta katsoessaan, että huolimatta kyseisen tuomion ja esillä olevan asian välisistä eroista, kantajan määräävän aseman väärinkäyttöä kuvastaa sen kieltäytyminen myöntämästä tekijänoikeuttaan koskevaa käyttöilupaa muun muassa NDC:lle, jotta

tämä voisi tarjota suurelta osin vapaasti käytettävissä oleviin tietoihin perustuvia olennaisesti samoja tiedotuspalveluja, joita kantaja tarjoaa samoilla markkinoilla samoille mahdollisille kuluttajille. Vaikka komissio olisikin perustellusti katsonut, että kantajan riitautetun, tekijänoikeuden käytön myöntämättä jättämisen teoreettista ristiriitaa EY 82 artiklan tavoitteiden kanssa ei voida poissulkea pelkästään edellä mainittujen tosiseikkoja koskevien erojen vuoksi, sen Magill-tuomiosta tekemän johtopäätöksen oikeutusta riidanalaisen päätöksen 67 kohdan viimeisessä lauseessa ei voida edes väliaikaisesti hyväksyä riidanalaisessa päätöksessä toteutettujen laajaulotteisten välitoimien perustelemiseksi.

- 25 Näyttää siltä, että kantaja on myös esittänyt uskottavasti, että komission riidanalaisessa päätöksessä toteuttamat välitoimet ylittävät komission toimivallan toteuttaa tällaisia välitoimia Camera Care -oikeuskäytännön perusteella. Sen sijaan että niillä säilytettäisiin aikaisempi tilanne, jossa kansallisten tuomioistuinten mukaan NDC ja AzyX tarjosivat palveluja kantajan tekijänoikeutta loukaten, kantajaa vaaditaan riidanalaisessa päätöksessä myöntämään kyseisille yrityksille käyttöluja, jotta ne voivat laillisesti käyttää kyseistä tekijänoikeutta ennen komission NDC:n valituksesta tekemän tutkinnan päättävää päätöstä. Komission riidanalaisessa päätöksessä tekemä ratkaisu, mitä tulee kantajan sen väitetiedoksiannosta esittämässään huomautuksissaan tekemään vastaavanlaiseen väitteeseen, jonka ratkaisun mukaan päätöksessä toteutetut välitoimet ”pysyvät ainoastaan NDC:n kyvyn kilpailla markkinoilla, eivätkä toimet ylitä sitä, mitä tässä tilanteessa edellytetään yleiselle edulle kohdistuvan sietämättömän vahingon ehkäisemiseksi” (riidanalaisen päätöksen 217 kohta), ei ainakaan ensi näkemältä näytä vastaavan kantajan väitteeseen siitä, että välitoimet laillistavat aikaisemmin lainvastaisen menettelyn ja ovat siten epäasianmukaisia välitoimiksi.

- 26 Lisäksi kantaja ainakin ensi näkemältä näyttää perustellusti kiistävän esillä olevassa menettelyssä komission toteamuksen siitä, että 1 860-aluejakojärjestelmä

olisi muodostunut alakohtaiseksi standardiksi, koska suurin osa ja ehkä jopa kaikki näyttö, johon riidanalaisessa päätöksessä tehty kyseinen toteamus perustuu, saatiin ainoastaan sen jälkeen, kun kantaja oli esittänyt väitetiedoksianto koskevat kirjalliset ja suulliset huomautuksensa. Saattaa siten olla niin, ettei kantajalle annettu asianmukaista tilaisuutta riitauttaa tätä näyttöä ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä.

27 Näissä olosuhteissa on selvää, että välitoimista päättävä tuomioistuin tarvitsee edellä 20 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti aikaa arvioidakseen esillä olevaan hakemukseen liittyviä monimutkaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia kysymyksiä. Ottaen huomioon erityisesti kantajalle komission päätöksestä, jossa määrätään edellytyksistä kantajan 1 860-aluejakojärjestelmää koskevan tekijänoikeuden pakkokäyttöluvan osalta, aiheutuvat hyvin vakavat taloudelliset seuraukset ja sen omistusoikeuden vakavan rikkomisen, joka tällaisesta päätöksestä aiheutuu, hyvä oikeushallinto edellyttää tässä vaiheessa, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään väliaikaisesti.

28 Siten odottamatta komission huomautuksia, joiden esittämistä koskevaa määräaika on pidennetty 12.9.2001 asti tämän esittämän pyynnön perusteella, ja esillä olevassa asiassa tehtävää lopullista ratkaisua koskevin varauksin, hyvän oikeushallinnon vuoksi on määrättävä suojatoimenpiteenä, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään lopullisen ratkaisun tekemiseen asti.

29 Koska välitoimihakemuksen ratkaisu on tehtävä nopeasti, tämä väliaikainen suojatoimenpide ei ole sen luonteinen, että se aiheuttaisi korjaamatonta vahinkoa joko komission tai kantajan kilpailijoiden, ja erityisesti NDC:n, eduille riidanalaisessa päätöksessä toteutettujen välitoimien soveltamisessa.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) EY 82 artiklan mukaiseen menettelyyn liittyvän 3.7.2001 tehdyn komission päätöksen (asia KILP D3/38.044 — NDC Health/IMS Health: väliuimet) täytäntöönpanoa lykätään, kunnes väliuimihakemuksesta on tehty lopullinen ratkaisu.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä elokuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti